860/11

Den 31. januar 2011 blev i sag nr. 78.035:

xxxxx xxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxx x

mod

Danske Forsikring
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har Familiens Basisforsikring II hos Danske Forsikring, klager over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for en stjålet kædesav og en stjålet bordsav.

Selskabet har efter sagens indbringelse for nævnet udbetalt erstatning for den stjålne kædesav. Selskabet har fastholdt afvisning af forsikringsdækning for bordsaven med henvisning til, at klageren ikke har fremlagt den fornødne dokumentation for kravet.

Klageren har over for nævnet påstået, at selskabet skal dække bordsaven, idet han gør gældende, at han har dokumenteret sit krav i form af et fremsendt billede, hvorpå saven figurerer.

Selskabet har i svarskrivelse af 16/4 2010 over for nævnet redegjort for sagen og selskabets stillingtagen således:

> "**Klager skal dokumentere sit krav**
> Det påhviler klager som forsikringstager at dokumentere eller sandsynliggøre sit krav, herunder at han har været i besiddelse af de anmeldte effekter, samt at besiddelsen har været retmæssig. Klager skal desuden kunne dokumentere eller sandsynliggøre størrelsen af sit krav.

Vi anser det for almindeligt at gemme kvitteringer for køb af genstande af en vis værdi og/eller af nyere dato, hvor der måske også stadig gælder en reklamationsret. Vi stiller derfor et højere krav til sikredes dokumentation for sådanne genstande.

Fotos af genstande kan være med til at sandsynliggøre et krav. Fotos alene sandsynliggør dog hverken, hvem der ejer genstanden på fotoet, ej heller at et eventuelt ejerskab er retmæssigt, dvs. at genstanden har en lovlig oprindelse, og der ikke kan være tale om fx hælervarer.

Hvis klager ikke er i stand til at dokumentere eller sandsynliggøre sit krav, har vi som forsikringsselskab mulighed for at afvise at betale erstatning eller fastsætte erstatningen ud fra et skøn.
…
Klager har tidligere været udsat for et lignende indbrud
Omkring 2 måneder før aktuelle indbrud var klager den 25. september 2009 udsat for et indbrud, som foregik på lignende vis. Ved dette indbrud havde gerningsmanden først opbrudt døren til redskabsskuret, og herfra havde han efterfølgende opbrudt vinduet til garagen. Fra garagen var der blevet stjålet værktøj og kitesurfing udstyr for ca. 60.000 kr. Selskabets taksator P.C. besøgte klager i forbindelse med skaden, og han opfordrede klager til at sikre vinduet til garagen indvendigt med vinkelbeslag. Det stjålne kitesurfing udstyr blev ikke erstattet, da udstyret sidestilles med udstyr til windsurfing, hvilket ikke er omfattet af klagers forsikring. Kitesurfing udstyret havde en værdi af ca. 37.000 kr. Resten af det stjålne var værktøj samt en våddragt, som blev erstattet efter et skøn, fordi klager ingen dokumentation havde på disse genstande. Vi udbetalte i alt skønsmæssigt 25.000 kr. for værktøjet og 3.000 kr. for våddragt. I forbindelse med dette indbrud havde taksator en snak med klager om vigtigheden af at kunne dokumentere sit krav.

Sådan har vi behandlet aktuelle indbrud
Klager har efterfølgende haft aktuelle indbrud den 4. december 2009 mellem kl. 8.00 til kl. 10.45 samme sted og på lignende vis. Døren til redskabsskuret var brækket op, og klager har anmeldt, at der var stjålet diverse nyt værktøj. Taksator P.C. blev igen sendt til stedet for besigtigelse. Han optog foto af dør og vindue. Ved undersøgelsen af vinduet sås 4 mindre skruehuller, hvor klager oplyste, at der havde været monteret to vinkelbeslag indvendigt i vinduet. Det var ikke taksators opfattelse, at vinduet kunne opbrydes på den forklarede måde efter montering af vinkelbeslag.

Klager har til taksator P.C. oplyst, at han ikke var i besiddelse af de originale fakturaer for købet af det stjålne værktøj, men alene en kopi af disse. Klager havde fremsendt kopi af disse fakturaer. Taksator undrede sig over dette, da værktøjet var erhvervet umiddelbart inden tyveriet, og taksator under behandlingen af klagers første indbrud omkring 2 måneder tidligere netop havde gjort klager opmærksom på vigtigheden af at kunne fremvise købsdokumentation for sit krav.

På grund af omstændighederne i sagen blev sagen overgivet til nærmere undersøgelse hos selskabets skadeinspektør R.C., der udfærdigede en intern rapport i sagen.

Skadeinspektør R.C. har været i kontakt med medarbejder K. hos tømmerhandel V.S. i E., hvor størstedelen af det anmeldte værktøj skulle være købt. K. svarede med det samme: 'Er det angående … [klageren] sagen', hvorfor det var tydeligt, at K. kendte klager og dennes sag. K. forklarede, at han havde kendt klager i flere år, og at klager normalt handlede hos ham.

Herefter fremviste skadeinspektøren fakturakopierne fra klager. K. bekræftede, at kopierne måtte være skrevet ud fra deres system og bekræftede, at det var fra klagers konto. Det var ikke K., som havde hjulpet klager med kopierne, men det måtte have været en anden medarbejder i firmaet. K. bekræftede, at det kunne skyldes, at klager ikke var i besiddelse af en original faktura. Deres edb system udskrev ved køb en original faktura, og hvis der efterfølgende skulle udskrives en faktura på samme køb ville alle fremtidige fakturaer benævnes fakturakopi. K. blev forespurgt til de forskellige kontonumre, der var på fakturakopierne, hvortil han svarede, at konto nr. … var klagers private konto, og at konto nr. … var klagers firmas konto. Derfor var der forskellige kontonumre. Klagers firmas konto nr. fremgår således af de to fakturakopier af den 28. oktober 2009 med køb af værktøj for i alt 13.712,50 kr., og klagers private konto nr. fremgår af fakturakopien af den 30. september 2008 med køb af værktøj for 1.912,50 kr.

Skadeinspektør R.C. traf efter forudgående aftale klager personligt på bopælen den 18. januar 2010, hvor han blev forevist skuret og garagen. Garagen er lukket med port og fungerer som kontor/arbejdsplads for klagers firma. Der er adgang til garagen via svær dør med Ruko lås med indvendig vrider. I forlængelse af garagen er der opbygget et redskabsskur. Der er adgang til skuret via dør i træ med Ruko lås med indvendig vrider. I væggen mellem garage og skur er placeret et vindue.

Ved undersøgelsen af døren til garagen sås ingen opbrudsmærker. Der sås to mindre utydelige anlægsmærker fra koben på døren til redskabsskuret. Det var ikke muligt at undersøge vinduet, da dette var udskiftet. Skadeinspektøren optog fotos fra skadestedet.

Klager forklarede, at døren til skuret havde været låst. Mærkerne på døren og i karmen var efter klagers opfattelse afsat ved både første og andet indbrud. Efter første indbrud havde klager monteret to mindre vinkelbeslag indvendigt på vinduet i garagen efter opfordring fra taksatoren. Klager havde ikke længere disse vinkelbeslag, så de kunne fremvises.

Klager blev foreholdt oplysningerne på anmeldelsen. Han forklarede, at indbruddet i stedet kunne være sket fra aftenen før kl. 22.00 og til næste formiddag kl. 10.45. De gik i seng om aftenen, og næste morgen tog hans kone cyklen i redskabsskuret, men hun bemærkede ikke indbruddet. Klager tog på arbejde og kom i tanke om, at han skulle hente noget i garagen til en arbejdskollega, så derfor kørte han hjem til bopælen. I garagen opdagede han nu indbruddet, og at værktøjet var stjålet, og der lå kasser ud over det hele. Han kontaktede telefonisk politiet.

Herefter blev den fremsendte opgørelse gennemgået. Klager forklarede, at de nævnte genstande nr. 1-9 var stjålet, jf. de fremsendte fakturakopier og printet fra Internettet på bordsaven.

Værktøjet var bestilt og købt af et par gange hos V.S. Tømmerhandel.

Vedrørende bordsaven mærket Dewalt oplyste klager, at han ikke havde nogen faktura eller dokumentation på købet. De fremviste oplysninger havde klager selv hentet og printet fra Internettet. Klager havde købt og betalt saven via Internettet, men han kunne ikke huske hos hvilket firma. Klager havde forsøgt at finde transaktionen på hans konto, så købet kunne dokumenteres, men han kunne ikke finde nogen oplysninger. Han havde betalt ca. 6.500 kr. for saven. Klager fremsendte senere et foto fra sin have med en bordsav i baggrunden. Fotoet skulle ifølge klager vise den anmeldte bordsav.

Klager blev herefter foreholdt oplysningerne fra tømmerhandel V.S., hvor det var oplyst, at klager havde været forbi og hente kopier af fakturaerne. Dertil svarede klager, at det kunne godt ske, at han havde været forbi tømmerhandlen. Klager spurgte nu selv: 'Vil du gerne have den rigtige eller hvad?', og herefter bekræftede klager, at han havde de originale fakturaer liggende. Han troede en faktura kopi var lige så god som en original. Klager bekræftede, at konto nr. …var hans private konto, og konto nr. … var hans firmas konto. Klager mente ikke, at der var noget korrupt i det, og han havde jo bare købt privat over firmaet.

Klager foreslog herefter at fremvise konto udskrifter fra både hans private konto og firma konto via en bærbar computer. Klager ville gerne fremvise alle bilag og udtalte videre, at han ikke havde gjort det for at trække momsen fra. Klager fremviste en mappe med regnskab fra firmaet. Klager afleverede herefter to originale fakturaer på køb af værktøj fra den 28. oktober 2009. Klager kunne ikke give en mere oplysende forklaring på, hvorfor han havde hentet kopier hos tømmerhandlen i stedet for bare at fremsende originalerne. Klager havde fået fremsendt et girokort og havde betalt over nettet.

Efterfølgende fremviste klager først sin firmakonto fra den 1. september 2009 og til den 31. december 2009 på Internettet, hvor af det fremgik, at der ikke var overført penge til V.S. Tømmerhandel i oktober 2009. Herefter fremviste klager sin private konto, hvor det fremgik, at klager via sin private konto havde betalt ca. 14.000,00 kr. for værktøjet.

Vi har betalt erstatning for det værktøj, som klager har dokumenteret
Vi undrer os over, at klager oprindeligt oplyste, at han ikke var i besiddelse af originale fakturaer for det anmeldte værktøj købt hos V.S. Tømmerhandel, når han pludselig senere kunne fremvise de originale fakturaer. Dette især set i lyset af, at værktøjet var erhvervet umiddelbart inden tyveriet, og taksator under behandlingen af klagers første indbrud 2 måneder tidligere netop havde gjort klager opmærksom på vigtigheden af at kunne dokumentere sit krav.
Vi undrer os over, at klager bestilte kopier af fakturaerne hos V.S.'s Tømmerhandel, når han allerede var i besiddelse af de samme originale fakturaer.

Vi undrer os ligeledes over, at klagers firmas konto nr. hos tømmerhandlen fremgår af to af fakturaerne, når klager har betalt værktøjet over hans private konto.

På trods af disse oplysninger valgte vi dog at lade tvivlen omkring kravet komme klager til gode og udbetalte 13.712,50 kr. i erstatning for værktøjet købt hos V.S.'s Tømmerhandel. Det skete, fordi klager har sandsynliggjort, at han har betalt privat for værktøjet.

Efter vores fornyede gennemgang af sagen har vi konstateret, at vi desværre har udbetalt 1.493,75 kr. for lidt for det anmeldte værktøj købt hos V.S.'s Tømmerhandel svarende til Makita El-kædesaven, der fremgår af fakturakopien af den 30. september 2008. Vi har fremsendt dette beløb på en check til klager, hvorfor den samlede udbetalte erstatning for værktøjet købt hos tømmerhandlen nu lyder på 15.206,25 kr.

Vi kan ikke tilbyde erstatning for bordsaven
Klager har ikke været i stand til at fremvise købsdokumentation for den anmeldte bordsav af mærket Dewalt. Han har heller ikke på anden måde været i stand til at sandsynliggøre købet, som han oplyser skulle være sket via Internettet indenfor år 2009. Han har oplyst, at købet er betalt med dankort i maj 2009. Klager har dog ikke kunnet fremvise et kontoudtog, hvoraf købet fremgår. Efter vores opfattelse sandsynliggør det fremsendte foto ikke, at klager er ejer af den afbillede bordsav, ej heller at et eventuelt ejerskab er retmæssigt, dvs. at saven har en lovlig oprindelse, og der ikke kan være tale om fx hælervarer. Da klager ikke har fremvist købsdokumentation for bordsaven og heller ikke har kunnet sandsynliggøre betalingen for

saven, har han dermed heller ikke sandsynliggjort, at det er ham som privatperson, der har købt saven, og ikke hans firma. På baggrund af oplysningerne mener vi ikke, at klager i tilstrækkelig grad har sandsynliggjort berettigelsen af sit krav for bordsaven, hvorfor vi har afvist at betale erstatning. Vi skal fastholde denne afgørelse, da der ikke ses at være kommet nye oplysninger i sagen vedrørende bordsaven."

Nævnet er blevet forelagt de i sagen vedlagte fotos.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**Stk. 7.6 Dokumentation**
For at få erstatning må man kunne dokumentere eller sandsynliggøre, at man har haft de beskadigede eller stjålne genstande, og at alder og genanskaffelsespriserne er som anført i skadeanmeldelsen.

Dette kan gøres ved, at man sammen med anmeldelsen - i det omfang, man er i besiddelse heraf - indsender kvitteringer/regninger for købet, købekontrakt eller fyldestgørende beskrivelse eller fotos.

I egen interesse bør forsikringstageren derfor gemme købsnotaer for alle nyere ting og i mindst 5 år for mere langvarige forbrugsgoder. Købes tingene privat, bør man sikre sig en dateret overdragelseserklæring med angivelse af, hvad der købes, og hvad prisen er. Det hele kan suppleres med fotos af de mest værdifulde ting. Med hensyn til dokumentation for genanskaffelsespriserne kan man som regel få de handlende til at udstede en erklæring.

Kan man ikke dokumentere eller sandsynliggøre sit krav, risikerer man, at Tryg kan afvise kravet eller fastsætte erstatningen efter et skøn."

Nævnet udtaler:

Indledningsvis bemærker nævnet, at det påhviler forsikringstageren at sandsynliggøre størrelse og rigtigheden af det fremsatte erstatningskrav. Dette gælder, selv om det ikke udtrykkeligt er anført i forsikringsbetingelserne.

Nævnet har gennemgået sagen og må lægge til grund, at klageren har været i besiddelse af den omhandlende bordsav. Som følge heraf finder nævnet, at selskabet skal yde klageren forsikringsdækning for saven.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet, Danske Forsikring, skal yde klageren forsikringsdækning for den stjålne bordsav med tillæg af renter i henhold til forsikringsaftalelovens § 24.

J. Hermann